

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תבשה סויל דוחיה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

שיר היחוד ליום ששי

עֹר כְּנָגְדוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. הִי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֹר לוֹ:
 כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּיָדוֹ מִתְּהָ. וְתַחַת רַגְלָיו הַכּוֹל שִׁתָּה:
 לְהַעֲלוֹת מָדוּם בְּקֹר וְצֹאן. עַל מִזְבְּחֶךָ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 עָשִׂיתָ לוֹ כְּתוּבָה לְשִׁירָת. לְהַדְרִית קֹדֶשׁ וּלְתַסְּאֹרֶת:
 שָׁמַתְּ בְּקִרְבּוֹ חֲכָמַת אֱלֹהִים. בִּי יִצְרָתוֹ לָךְ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים.
 לֹא מִנְעַתָּה עַל פְּנֵי הָאָרֶמֶה. צְרִכֵי אָדָם וְכֹלָם בְּחֲכָמָה:
 מַעֲשֵׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וַיִּגְדְּלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כָּלָם יִתְלָלוּ:
 רַבּוּ וַיִּגְדְּלוּ מְאֹד מַעֲשֵׂיךָ. יוֹרוּךְ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ.
 כֹּל פְּעֻלָּתְךָ לְמַעַנְךָ. וּלְכַבִּידְךָ כָּל קִנְיָנְךָ:

ל י ו ם ה ש ב ת

אֹז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי גִחַתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בִּרְכָתְךָ:
 וְעַל כָּל פְּעֻלַּתְךָ הִלְלָה עֲרוּכָה. וְחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵה יִבְרַכּוּכָה:
 בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
 כִּי מַעֲזוֹלָם עַל עַבְדֶּיךָ. רֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסִידֶיךָ:
 וּבְמַצְרִים הַחֲלוּתָ. לְהוֹדִיעַ בִּי מְאֹד בְּעֲלִיתָ:

Auf dem fetten Hügel einen Garten pflanztest, für den Menschen den du geschaffen; Gehülfin um ihn schufst du ihm, genügenden Bedarf der ihm mangelt.

Deine Werke alle gabst in seine Hand, unter seine Füße legtest Alles — daß er von ihnen, Rind und Schaf, darbringe, auf deinem Altare geopfert wohlgefällig werde,

Machtest ihm Bekleidung, darin er dienen soll, zum heil'gen Schmuck, zur Pracht —; legtest göttliche Weisheit in sein Inneres, denn du schufst im Ebenbilde Gottes ihn.

Du ließeſt nicht auf Erden fehlen, was Menschen bedürfen — Alles mit Weisheit! Deine Werke, — wie viel, wie groß sind sie! Alle preisen deinen Namen, Gott.

Wie viel, wie groß sind deine Werke! Dir danken, Gott, alle deine Werke. Alles schufest du um deinetwillen, zur Ehre dir alle deine Geschöpfe.

Sabbath.

Ginst, den siebenten Tag du ruheſt, den Sabbath drum segnetest: Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll, drob deine Frommen alle Zeit dich loben.

Gelobt sei Gott, der alle sie erschaffen, des Lebens Gott, der König der Welt. Ewigkeit waltet über deine Knechte, deines Erbarmens, deiner Gnade Menge.

In Mizrajim begannst du, zu zeigen deine Erhabenheit über alle

על כל אלהים בעשותה בהם. שפטים גדולים. ובאלהיהם:
 בבקעת ים סוף עמך ראוי יד הגדולה וייראוי:
 נהגת עמך לעשות לך. שם ותפארת. להראות גדלך:
 ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 תתה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצוד מים:
 תגרש גזים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
 בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:
 ויהעדנו במדעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
 בנוחם בנו עיר קרשה. ויפארו בית מקדשה:
 ותאמר פה אשב לארץ ימים. צדה ברך אברה:
 כי שם יזבחו וזבחי צדק. אף בהגיה ילבשו צדק:
 ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יהרועעו אף ישירו:
 בית ישראל ויראי יי. יבברו ויודו שמך יי:
 הטיבות מאד לראשונים. בן תטיב גם לאחרונים:

Götter, denn du übtest an ihnen und an ihren Göttern große Strafgerichte.

Als das Sinesenmeer du gespaltest, sahen sie drin' allmächt'ge Hand und fürchteten. Dein Volk du führtest — daß es dir bringe Ruf und Ruhm, daß es zeige deine Größe —

Sprachst mit ihnen vom Himmel herab — Wetterwolken sich ergossen — liebest reisen sie in Wüstenei in ödem Land, ein Wand'rer nie betrat.

Himmelspeise gabst du ihnen, Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß; Völker triebst du weg, Nationen viele, deren Land und Gut sie erben sollten:

Auf daß sie Gesetz und Lehre halten, des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche! auf fetter Weide wonniglich, bei Delströmen aus hartem Kiesel.

Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie deine heil'ge Stadt, verherrlichten dein heil'ges Haus; „Hier!“ sprachst du, „will ich wohnen auf ew'ge Zeiten, segnen ihre Kost.“

Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer, deine Priester wehevoll, sangen Hymnen die Leviten, tönten Lob und Posaunenschall,

Und Israel, die Gottesfürchtigen, deinen Namen ehrend priesen.

O, wie gütig du den Eltern warst! sei gütig auch den Kindern. Ew'ger! freu dich unser, wie einst der Eltern dich gefreut hast, sei gütig mehr und mehr mit uns, daß wir immer dich, deiner Gnade wegen preisen.

שיר היחוד ליום שבת

יי תשיש נא עלינו. באשר ששפת על אבותינו:
 אותנו להרבות ולהטיב. ונודה שמה לעולם בי תטיב:
 יי תקנה עינה מהרה. פי עליה שמה נקרא:
 וקרן דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בקרבה:
 ובהי צדק שמה נזבחה. וכימי קדם תערב מנחה:
 וברך את עמה באור פניה. פי חפצים לעשות רצונה:
 וברצונה תעשה חפצנו. הבט נא עמה בלבו:
 בחרתנו להיות לה לעם סגלה. ועל עמה ברכתך פלה:
 והמיר נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך:
 ומברכתך עמה יבורך. פי את כל אשר תברך מבורך:
 נאני בעורי אהללה בוראי. ואברככה כל ימי צבאי:
 יהי שם יהוה מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם:

בפתיב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם: ויאמרו כל העם אמן
 והלל ליי: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא
 די הקמתא ונבוקתא די ליה היא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני השבניה
 שרביה הודיה שבניה פתחיה קימו ברכו את יי אלהיכם מן העולם ועד העולם
 ויברכו שם בבורך ומרומם על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יי אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הלליוה: ונאמר ויברך דויד את יי
 לעיני כל הקהל. ויאמר דוד ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם.

Erbaue, Ew'ger, deine Stadt recht bald, die deinen Namen führet,
 laß Davids Heil in ihr erblühen, deinen Thron in ihr erstehn!

Daß fromme Opfer wir dann bringen, Speiseopfer wie zuvor, gefäl-
 lig dir, mit deines Antlitzes Licht den Segen deinem Volke leihst,
 die deinen Willen gern erfüllen wollen.

Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk
 wir alle, die du zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet
 Volk ist;

Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrentamen;
 Segen deinem Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —

Aber ich rühme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir
 Trift gegeben hier. Es sei gelobt des Ew'gen Namen ewig, von
 Ewigkeit zu Ewigkeit.

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine
 Seele schmachtet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schat-
 ten, zu erfahren deines Rathes Tiefe.